

METODIST MENIGHETEN

i Haugesund

1882 * * 1982

100 ÅR

MED KRISTUS
I SENTRUM

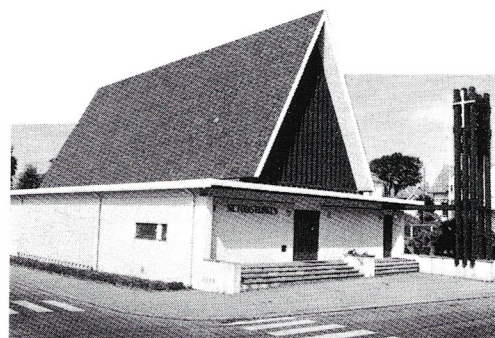
Erk Mayland '82

I FADERENS – SØNNENS –
OG DEN HELLIGE ÅNDS NAVN

*Altartavla er i glassmosaikk og laget
av billedkunstneren Kala Skrøvset*

METODISTKIRKEN i Haugesund i dag - - -

EN KIRKE MED TILBUD TIL ALLE

Gå etter lyden — og du finner Metodistkirken. Det gjelder i alle fall søndag formiddag ved gudstjenestetid. De mektige kirkeklokkene kan høres over store deler av sentrum og innbyr ALLE velkommen til Guds hus. Men det er ikke bare da det «lyder» i og utenfor kirken, — de fleste av ukas dager er det nemlig hørbare aktiviteter på gang i den vakre Metodistkirken. En kirke som ønsker å la døren stå åpen for alle.

MENIGHETEN — ET ÅPENT FELLESSKAP

Det finnes egentlig ikke noe fellesskap som er mer åpent enn det kristne — i alle fall om det fungerer slik det skal. I Guds familie er det plass for alle. Det heter ikke i Bibelen at «så høyt har Gud elsket noen få utvalgte», men at «så høyt har Gud elsket VERDEN at han gav sin Sønn---». Kirkefamilien skal derfor gi rom for ALLE typer mennesker. Og en slik menighet ønsker Metodistkirken i Haugesund å være.

En søndag i mai — de eldre og de unge i god forening etter avsluttet gudstjeneste.

Og så et glimt inn i kirkerommet mot alteret. Her finner mange fred for sinnet — og lytter til Guds budskap.

TILBUD TIL ALLE ALDERSGRUPPER

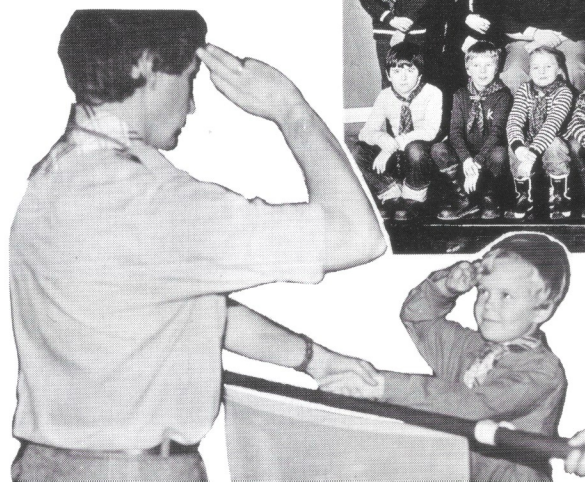
Kirkens aktiviteter tar derfor sikte på å nå så mange som mulig. Og hver enkelt av de mange aktivitetene ønsker å representere en åpen dør inn til Guds familie og menighetens fellesskap. I dag har menigheten medlemmer som er opptatt i menigheten på grunnlag av en personlig Kristusbekjennelse og dessuten menighetsbarn som tilhører menigheten ved at de er døpt der. Men de som opplever Metodistkirken som sitt kirkehjem er betraktelig flere. For gjennom barne- og ungdomsarbeid, foreningsliv m.m. er det mange som har sin faste plass i kirken uten å være «metodister». Slik har det alltid vært — og mange i den aktive menighetskjernen i dag har nettopp gjennom de mange aktivitetene fått sin første kontakt med kirken.

DEN UNGE GARDE HAR EN VIKTIG Plass

Når speiderne i 9. Haugesund MS på mandagsettermiddagen inntar kirkens underetasje, kan det både sees og høres. Aktiviteten er stor blant de ca. 100 speiderne og en dyktig lederstab sørger for at de trives. Også speidergruppa feirer jubileum i år og det markerer de bl.a. ved å ta i bruk ei flott og praktisk speiderhytte i Sveio. I femti år er det drevet speiderarbeid i Metodistkirken. Gjennom disse årene er det mange som i speiderdrakt for første gang fikk et møte med menighetslivet og som siden fant sin faste plass der.

Gjennom Metodiskirkens speideravdeling har mange unge tatt de første steg på Guds vei — og siden i moden alder vært aktive kristne i menigheten...

På bildet — speiderne i dag — og sentralt Leif Kobbeltvedt — aktiv leder i 25 år.

BILDENE ØVERST PÅ SIDEN:

De unge i lek og kappestrid — og en av våre kvinneforeninger på koselig utfukt.

SPEIDERHYTTA — ja tenk — nå er den en virkelighet. Stor innsats og Guds rike velsignelse har gjort dette mulig.

Speiderliv — leirliv — turer ute i Guds vakre natur. Det er sunt ungdomsliv.

Men speiderarbeidet er ikke det eneste tilbudet til barna og de unge. Hver søndag kjører søndagsskolebussen til flere strøk i byen og sørger for å bringe barn til kirken. Søndagsskolen representerer uten tvil det mest tradisjonsrike barnearbeidet og synes å overleve sekulariseringsprosessen i samfunnet. Mange er det også som benytter seg av tilbudet om «barneparkering» under søndagens gudstjeneste. Det betyr at alle aldersgrupper kan finne vegen til kirken søndag formiddag.

Å tilfredstille tenåringenes krav til miljø og aktiviteter er ikke alltid lett. Men lederne av «Klubb 12—16» klarer tydligvis den oppgaven fint. Her er det iallefall en fin flokk som møtes hver onsdag og som synes å trives både med hverandre og med opplegget. Viktig er det å møte et positivt tilbud i en tid hvor så mye negativt og nedbrytende preger mange ungdomsmiljøer.

Selv om en ikke lenger er tenåring, så får en likevel lov til å se på seg selv som «ung» i nokså mange år. Og da er det godt å ha et forum som «Unge Voksne», hvor en med jevne mellomrom på lørdager kan møtes. Her blir aktuelle emner tatt opp i ei ramme av godt felleskap, god mat og godt program. Menigheten har ei fin gruppe i denne alderen som skulle gi godt grunnlag for videre vekst.

--- de unge er menighetens framtid!

«KLUBB 12—16» er en aktiv forening — hvor grunnlaget for videre virke i menighetens tjeneste blir rotfestet.

KVINNEFORENINGEN har 100-års jubileum i 1982 — er fortsatt aktiv — og til god støtte for menighetsarbeidet i Metodistkirken.

AKTIVE FORENINGER

Det er vel særlig kvinnene som opp gjennom årene har utgjort drivkraften i menighetens foreningsliv, — og slik er det nok fremdeles. «Kvinneforeningen» innbyr til møte hver uke og samler en fin flokk. Stor trofasthet preger disse kvinnene og det henger vel sammen med at de har et trivelig fellesskap.

Mens «Kvinneforeningen» sine inntekter går til menighetsarbeidet, så arbeider «Finnsnesforeningen» for et ungdomshjem Metodistkirken driver på Finnsnes i Troms. Kristen omsorg gjelder ikke bare sjel og ånd, men også våre mer materielle behov.

Omsorg preger det arbeidet «M. K.-misjonsgruppa» driver. Her samler interessen seg om områder langt fra vårt eget land og misjonsinteressen preger både møtene og innsatsen. Og enten det er snakk om innsamling og sending av tøy eller å tømme lommeboka, så er offerviljen upåklagelig.

Mens det er kvinnene som preger arbeidet i disse foreningene, så er det på foreningssektoren også et forum hvor mennene gjør sin innsats. «Speidernes Venner» er speiderarbeidet sin støtteforening og her har ikke minst speiderforeldre et fint møtested. Ved siden av månedlige møter med mye hygge, så er innsatsen de gjør for speiderarbeidet upåklagelig. I jubileumsåret er de hovedansvarlig for at speidergruppa får sin egen hytte, og det er ikke få års ivrig arbeid som har gjort dette til en realitet.

Men det er også et annet forum som samler begge kjønn — nemlig «Lørdagstreffet» lørdag formiddag. Etter at en «kafeteria» en stund har vært åpen, er det sang og andakt for en svært så lydhør forsamling. Et populært treffpunkt for mange.

TRIOEN «CHARIS» — synger til Guds ære — og er et fint musikalsk innslag i menigheten.

SØNDAGSSKOLEN feirer også sine 100 år, og mange metodister har sett det som en oppgave å lede de unge gjennom søndagsskolens virke.

M.K. MISJONSGRUPPA ble startet i 1931. Her samlet i peisestua til møte som holdes en gang i måneden.

ÅPNE HJEM HØRER OGSÅ MED

Det er ikke alle aktiviteter som er konsentrert til kirkebygningen. Menigheten er egentlig bygget av levende steiner og ofte fungerer derfor også medlemmenes hjem som en del av kirken. Dette skjer både ved at familier og enslige ønsker å dele sitt fellesskap med andre og gjennom mer organiserte aktiviteter. Blant disse siste har bibelgruppene sin naturlige plass. Jo mer en studerer Guds Ord, jo mer spennende blir det — og når en da samtidig får del av andres erfaringer gjennom gruppe-fellesskapet, så blir bibelgruppa en viktig del av dagliglivet.

Et åpent tilbud til alle er et husmøte som veksler annen hver uke med en samling i kirken om bibel og bønn. På et husmøte i et privat hjem blir det bedre mulighet for spørsmål og samtale enn det vanligvis blir i kirken og også gode muligheter for et fint bønnefellesskap. Vi har ikke bare bruk for den direkte forkynnelsen vi møter i kirken, men også dialogen og samtalen.

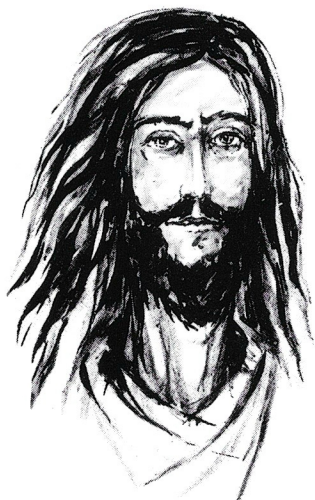
SYNGER FOR GUD

«Et syngende folk» er metodistene blitt kalt — og det ikke uten grunn. Forhåpentligvis merkes det også på forsamlingssangen i Metodistkirken i Haugesund at kristendom er lovsang og glede.

Både lovsang og glede gir i alle fall trioen «Charis» og menighetens sangkor uttrykk for. De tre mannfolka i «Charis» gleder mange både i og utenfor menigheten med sin harmoniske sang og sitt fine vitnesbyrd. Men mens de fleste må nøye seg med å lytte til «Charis», så kan alle sangglade få være med i menighetens sangkor. Også her synges det til ære for Gud og til velsignelse for mennesker, enten det nå er på øvelsen på tirsdager eller ved møter og gudstjenester. Og både sangergleden og kvaliteten er det grunn til å være takknemlig for.

METODISTKIRKENS SANGKOR er til stor velsignelse med sin sang ved gudstjenester og møter. Leder er Erling Møller-Nilsen.

HERRENS DAG

Jo, aktivitetene er mange gjennom hele uka. Likevel — selve hjertet i menighetens liv er søndagen. Dagen da kirkedøren åpnes for hele kirkefamilien og alle andre på en gang. Hver søndag er det gudstjeneste med prekenen som det sentrale, men med en fin ramme av musikk, sang, skriftlesning og bønn. Men også på kvelden står kirkedøren åpen. Nå til en samling som kan variere en del i formen, men med lovsangen som et sterkt element. Og i forkynnelsen gis det gjerne plass for spesielle og aktuelle temaer. Men det burde ikke vært fullt så god plass i benkeradene på søndagskvelden...

Med faste mellomrom blir søndagen spesielt markert som hele familiens kirkedag. Enten det nå skjer gjennom familiegudstjeneste med speiderparade eller familietime på ettermiddagen med fint program for alle aldersgrupper.

DAGENS MENIGHET — RESULTAT AV BRENNENDE HJERTER

Metodistkirken i Haugesund har ikke bygget seg selv — hverken når det gjelder kirkebygning eller menighetsliv. Alt er et resultat av at mennesker ble grepet av Gud og ikke kunne tie stille med det de hadde sett og hørt. Brennende hjerter satte andre i brann for Herrens sak — gjennom det ble menigheten skapt for hundre år siden og på det samme grunnlag bygges morgendagens kirke.

MENIGHETSRÅDET i jubileumsåret. Fra venstre rundt bordet sitter Ingrid Fjeldheim, Sylvi Kobbeltvedt, Leif Kobbeltvedt, Elisabeth Ohma, Ashbjørn Leiknes, Unni E. Milje, pastor Yngvar Ruud, Astrid Leiknes, Borghild Næsse, Olaus Lindaas, Ashbjørn Ellingsen, Henrik Gundersen. Svein Næsse, Lars O. Grunnevåg og Gunnar Magnusen var ikke tilstede da bildet ble tatt.

◀ FINNSNESFORENINGEN

ble startet i 1945 som en barnehjemsforening. Den er aktiv i menighetens tjeneste og holder møter annenhver uke. Arbeider nå for ungdomshjem på Finnsnes i Troms.

◀ «PRESTEN I KJERKÅ» har alltid stått sentralt i Metodistmenigheten. Gjennom de passerte 100 år har 33 pastorer tjent i Hagesund Metodistmenighet — til Guds rike velsignelse. Her er nåværende «jubileumspastor» Yngvar Ruud med hustru og barn.

◀ SPEIDERNES VENNER har ved mange høve vist sin store interesse for de unges sak. Blant mange oppgaver vil vi nevne bygging av egen speiderhytte som tas i bruk i jubileumsåret

◀ UNGDOMSRÅDET har sine spesielle oppgaver blant menighetens yngre garde. De unge skal bygge Metodistmenigheten videre — og bli til levende stener i Guds tjeneste.

ÅRET 1882

EN NY MENIGHET I HERRENS TJENESTE

— og slik begynte det hele . . .

Denne tegningen av Arne Kristiansen er fra «Pittersbryggå». Her ble de første Metodistmøter holdt i Haugesund.

VÆR FRA VEST

Hva var opptakten til den kirke som i dag heter Metodistkirken i Haugesund? Det viser seg at den vekkelse som skapte kirken i Norge siden også i Haugesund, kom som et vær fra vest. En sjømann ved navn Ole Peter Petersen ble omvendt og tent for Kristus på metodistenes Betelskip ved Pier 11 i New York havn — et skip som ble brukt som møtelokale for sjøfolk. Petersen skrev brev — faktisk et kjærlighetsbrev — til sin forlovede i Fredrikstad og fortalte om sitt møte med Gud. Han kom siden hjem og vitnet om sin frelsesopplevelse slik at det brøt ut vekkelse i Østfold. Gjennom en sjømann kom metodismen til sjøfartsnasjonen Norge for vel 130 år siden, og i 1856 ble den første menighet stiftet i Sarpsborg.

I 1870-årene kom en annen norsk sjømann i kontakt med Betelskipet, og ble der frelst i New York havn. Han het Karl Pettersen og var fra Haugesund. Også han skrev hjem og fortalte om den store forvandlingen som var skjedd med ham. Ett års tid senere — i 1877 — kom skipet han seilte med hjem. Dermed kom metodismen til sjøfartsbyen Haugesund gjennom en sjømann for vel 100 år siden.

DEN NYE RETNINGEN

Karl Pettersen begynte å arrangere enkle møter, hvor det ble holdt frie vitnesbyrd, sang og bønn. Man var ikke så vant med dette her i byen, så mange kritiserte «den nye retningen». Det ble holdt møter rundt i hjemmene både på «Bakerøya» og på fastlandet. Vekkelse brøt ut og mange søkte til møtene.

PETTERSENS KRAMBOD

Snart ble stuene for små og man måtte se seg om etter større lokale. Gamle Lauritz Pettersen på Bakerøya hadde en ledig krambod. Den ble utlånt og innredet til den første forsamlingshall for metodistene i Haugesund. Tilslutningen til møtene økte og folk kom langveis fra for å høre. Det var ikke uvanlig å finne folk to og to eller i små klynger i bønn bortover markene. Nye toner i forkynnelsen var understrekningen av frelsesvisshet og det indre vitnesbyrd som konkret erfaring på at man var blitt et Guds barn.

Møtevirksomheten gikk etter ett års tid inn i en ustabil periode, fordi pionerene var sjømenn som etter en tid måtte reise ut igjen. Men det ble holdt småmøter både for kvinner og barn, mye takket være en kvinne ved navn Lydia Amundsen.

«HVAD BØR DER SØGES FØRST»

Pastor Bernt Jørgensen, som var ansatt i metodistmenigheten i Stavanger, kom i desember 1880 nærmest på et privatbesøk til Haugesund. I den forbindelse ble det også holdt husmøte hos hans vertsfolk. Dette dannet opptakten til flere besøk fra pastor Jørgensen utover i 1881. Tilslutningen til møtene han holdt bare økte, og igjen måtte man vende seg til kjøpmann Pettersen for å få leie kramboden hans. Den 18. mai 1881 ble det første møte holdt hvor pastor Jørgensen talte over emnet: «Hvad bør der søges først». Disse møtene var til stor inspirasjon og oppmuntring for de venner som hadde holdt sammen siden 1877.

ET HELLIG FOLK FOR GUD

Virkelig vekst og kontinuitet i arbeidet ble det først fra høsten 1881. Ved årskonferansen i Fredrikstad det året kunngjorde biskop J. T. Peck en ny ansettelse. Etter forslag fra distriktsforstander Anders Olsen, ble lokalpredikant Lauritz Hansen utnevnt til å starte fast virksomhet i Haugesund. Etter å ha fått en del informasjon under konferansen av pastor Jørgensen, reiste Hansen og fruene til Haugesund med visjonen «å oppreise et hellig folk for Gud».

«HELE FOLKET VAR SOM VEKKET»

Lauritz Hansen startet med friluftsmøter på torget, på bryggen og andre steder. Pastor Jørgensen gir følgende situasjonsbeskrivelse fra Haugesund i sin dagbok:

«De få medlemmer av vår kirke som var flyttet til Haugesund, og de andre som bodde der, ble ved Lauritz Hansens komme opplivet i sin kristentro og tok aktivt del i virksomheten. Mange ble etterhvert omvendt og fikk fred med Gud. Verdens motstand med løgnaktige beskyldninger og forvrengninger av vår kirkes lære og praksis, syntes kun å trekke folket sammen og fremme saken. Mange som kom bare av nysgjerrighet eller for å kritisere, gikk bort med et såret hjerte — og kunne senere bli funnet i sitt enerom i bønn til Gud. Hele folket var som vekket».

LAURITZ HANSEN.
*Menighetens første faste
predikant fra 1881 — 1882.*

BØRSEN

Lauritz Hansen vant folks tillit og fikk innpass i hjem hvor det ble holdt husmøter. Etter en stund ble møtene flyttet til Pettersens krambod, og da den etter noen måneder ble for liten, fikk man leie og innrede det lokale som ble kalt «Børsen». Den første våkenattsgudstjeneste her i byen ble holdt på «Børsen», og var en møteform som vakte oppsikt.

EN NIDKJÆR VEKKELSESPREDIKANT

Lauritz Hansen karakteriseres som en nidkjær vekkelsespredikant som var preget av et hellig alvor, et gjennomtrengende blikk og overbevisende og slagferdig tale. Han øvde en sterk innflytelse fordi folk merket samstemmigheten mellom hans liv og hans forkynnelse. Et av stiftelsesmedlemmene har sagt: «Hansen var en plikttro og hellig mann. Synden var ham en pest og han malte den så svart som sot.»

Han var også preget av en sterk tro og tillit til Gud i sin tjeneste. Det fortelles at da kjøpmann Pettersen etter en tid tilbød kramboden til møtevirksomheten, svarte Hansen ham: «Pastor Jørgensen sa til meg før jeg reiste hit at L. Pettersen hadde en krambod. Ved å henvende meg til ham, ville jeg sikker få leie den. Men jeg tenkte at har Gud sendt meg til Haugesund for å forkynne evangeliet, da skal ikke jeg gå til Pettersen, men han komme til meg».

Det fortelles videre at Lauritz Hansen en søndag i fisketiden møtte til formiddagsgudstjenesten i «Børsen» og meddelte forsamlingen at han hadde bedt til Gud om å få en tekst, men hadde ikke fått noen. Plutselig hørte man en kraftig dampfløyte og deretter støy av tomtønner. Da sa Hansen: «Nå har jeg teksten!» — og så talte han over temaet «sabbatens overtredelse» med stor kraft og overbevisning.

MENIGHETEN STIFTES

Den 7. juni 1882 ble Haugesund metodistmenighet stiftet. Det var en stor høytidsdag som ble ledet av distriktsforstander Anders Olsen. Den første medlemsopptagelsen besto av 21 medlemmer, hvorav 14 kom fra statskirken og de øvrige fra metodistmenighetene i Kongsberg, Stavanger og Oslo. Yrkeslista over de 21 første medlemmer var allsidig: Sjømann, branninspektør, snekkermester, verksarbeider, skipstømmer mann, optikus, skomakermester, pike og kone — dvs. husmor. Den eldste av disse var 52 år og den yngste 21 år.

Allerede i august 1882 ble Lauritz Hansen overflyttet til en menighet i USA, hvor han to år senere pådro seg lungebetennelse og døde, bare 45 år gammel.

TO PIONERER — Lauritz Hansen stående og S. Haave som virket i tiden 1887 — 1889 (sittende).

SANGEN OG MUSIKKEN har vært viktig under forkynnelsen om Guds ord i Metodistmenigheten — noe dette koselige og aldrende bilde forteller om.

SANGKORET FRA 1907

...og opp gjennom årene har mange funnet glede ved fellesskapet i Metodistmenighetens forskjellige sang og musikkaktiviteter.

SØNDAGSSKOLEN presenterer vi her med et bilde fra 1955 da en feiret 100 års jubileum for søndagsskolen i Norge. Det å samle de yngste til å høre Guds ord har fra tidlig ligget Metodistkirken sterkt på hjertet.

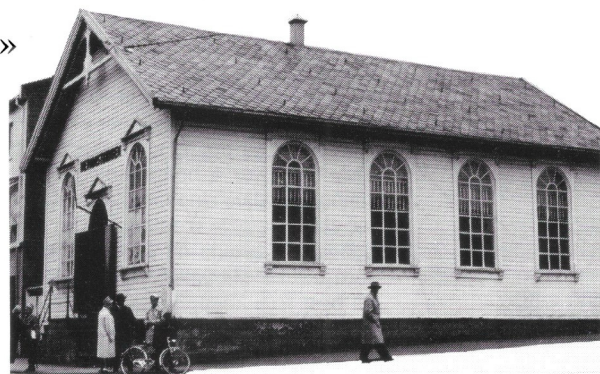
KIRKEBYGG:

DET FØRSTE METHODISTKAPELL

Møtevirksomheten i en leid krambod, kunne bare være en midlertidig løsning for en nystiftet menighet. På 4. kvartalskonferanse 16. juni 1884 fattet man følgende beslutning: «Kirkevergene bemyndiges til å kjøpe tomt, hvorpå der skal oppføres et kapell». Allerede 14. desember samme år kunne det første metodistkapell i Haugesund innvies på hjørnet Grønhauggata/Haraldsgata — nedenfor det nye politikammeret, men sterke røster hevdet at beliggenheten var for lite sentral.

«METHODISTKJERKÅ I HARALDSGATA»

27. september 1888 besluttet man å flytte lenger sør i Haraldsgata, til hjørnet hvor Bergen Bank ligger i dag. Her ble en ny kirke gradvis bygd, først med sakresti og siden kirkesal. I god tid før 40-årsjubiléet i 1922 hadde menigheten både anskaffet nytt pipeorgel og restaurert kirkebygget. Helt fram til 1960 var «Metodistkjerka i Haraldsgata» med den karakteristiske trappa menighetens kirkehjem.

DAGENS KIRKEBYGG

Etter å ha vurdert omfattende restaureringsplaner for kirken i Haraldsgata, besluttet menighetens kvartalskonferanse 9. des. 1959 under ledelse av tilsynsman og med biskop Odd Hagen tilstede, å avertere eiendommen Haraldsgt. 127 til salg og kjøpe kjøpmann Carl Amundsens tomt i Breidablikkg. 109. Arkitekt Aksel Fronth tegnet den nye kirken. Etter vel et års byggearbeid, kunne den nye og praktiske kirken innvies søndag 17. september 1961.

EGENINNSATSEN har alltid vært stor blant Metodister når løft skulle gjøres. Her «kaffipause» for dugnadsgjengen under byggingen av ny kirke. ➡

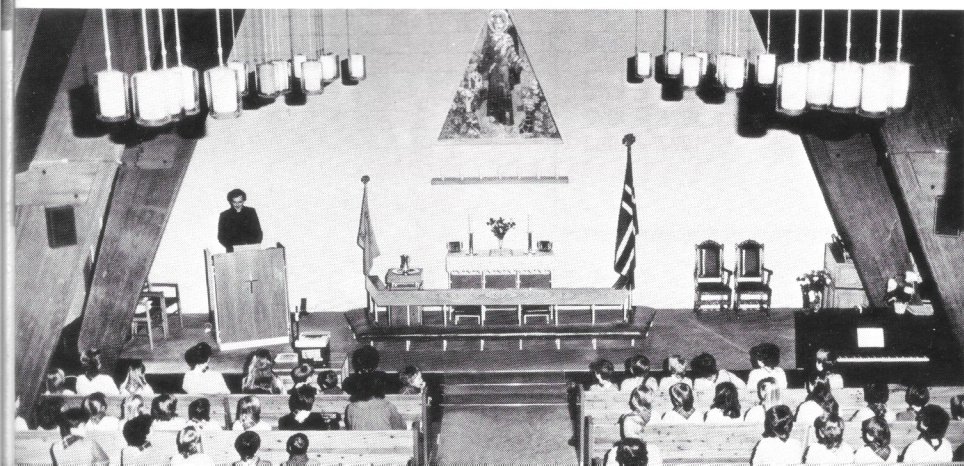
PRESTEBOLIG M.M.

Bare noen år etter at det nye kirkebygget sto ferdig, gikk folk i menigheten med dristighet og pågangsmot i gang med å bygge en ny og tidsmessig prestebolig på Solvang. I dag har menigheten foruten kirke og prestebolig, landstedet «Fredheim» i Tysvær, en testamentarisk gave etter Martha Retzius, videre et tre etasjes bolighus i Øvregt. 100, en testamentarisk gave etter Amanda og Almar Helgesen, og sist men ikke minst: en flunkende ny speiderhytte på egen tomt på Haukås i Sveio, bygd på dugnad og innviet i mars 1982 ved speidernes 50-årsjubiléum.

Så kan kirken åpnes — og her byggekomité og Metodistkirkens ledere i høytidelig prosesjon. ➡

KIRKEN... et bygg til Guds ære og tjeneste.

Tilbakeblikk fra en «mellomkrigstid» i Haugesund Metodistmenighet...

ØKONOMISK NEDGANG

Metodistmenigheten feiret sitt 40-års jubiléum i juni 1922, og kirken ved Landmannstorget var da nyrestaurert og oppusset. Men lokalitetene var ikke tilfredstillende. Kirkesalen med galleri og det lille sakresti som også fungerte som kjøkken, var eneste tilbud til det omfattende arbeid blant barn, ungdom og foreningene. Det var stadig på tale å bygge om kirken på samme tomt, og et utkast pryder festskriftet til 40-års jubiléet. Men det ble lange tider økonomisk i byen, og menigheten kjempet til tider hardt for å holde virksomheten gående og klare sine forpliktelser. Takket være trofaste medlemmer og dyktige ledere greide de å komme gjennom uforret. Menighetens prester fikk vel best føle knappheten, det var nok sjelden de fikk sin lønn i rett tid. Men det var rike tider åndelig sett, og med tredveårene kom

VEKKELSEN TIL BYEN OG DISTRIKTET —

en gjennomgripende vekkelse som preget byen i lengre tid. Vestre distrikt av Epworth, Ligaen (ungdomsforeningen) holdt sitt årsmøte i Haugesund Metodistkirke høsten 1931 i bededagshelgen. Juniorer, speidere og ungdom fra Lista i sør til Bergen i nord deltok, ca. 200 i tallet, alle innkvartert privat, var samlet, og ved festen lørdagskvelden brøt vekkelsen ut. Det ble bønn om frelse, gråt og lovsang til over midnatt. Mange på distriktet kan regne sin omvendelse fra denne novemberkvelden 1931. Og vekkelsen fortsatte. Nye medlemmer kom til menigheten, Epworth-

liga, juniorliga, sangkor og musikkforening fikk nye medlemmer. Det var rike tider tross «de harde trettiåra».

MISJONSVEKKELSE

gikk over Metodistkirken i Norge i tredveårene. Gud kalte unge kvinner og menn til tjeneste i fremmede land. Vi kan undre oss over at misjonssaken i økonomisk vanskelig tid fikk så stor respons.

Forening for Ytre Misjon - KYM ble startet i menigheten november 1931 og kunne i 1981 feire sitt 50-års jubiléum. M.K. Misjonsgruppen er sammen med kirkens kvinneforening og Finnsnesforeningen tilsluttet Metodistkirkens Kvinneforbund som er en verdensvid organisasjon.

En stor glede var det da søster Jenny Larsen ble kalt til misjonær. Hun utdannet seg som Betaniensøster, var ved kirkens teologiske skole i Göteborg og videre i England og U.S.A. før hun ble utsendt til Sør-Rhodesia (Zimbabwe). Samme sted var allerede Astrid og Asbjørn Leiknes i arbeid for kirken. Dette at vi hadde noen av våre egne ute på feltet gjorde at misjonen fikk en stor plass i kirken. Forbønn og offer preget møtene i KYM.

Søster Jenny fikk senere kall til pionerarbeid blant de spedalske i Liberia og gjorde en fantastisk innsats 1970—73. Da kom hun hjem, nedbrutt i helsen. Hennes arbeidsdag ble ikke lang. August 1980 ble hun hentet hjem til Gud. Som korttidsmisjonær i Liberia gjorde sykepleier Ingrid Fjeldheim tjeneste i 3 år, i samme arbeid som søster Jenny startet.

TIL TJENESTE I KIRKEN

kom også kallet til unge menn. Den første var Joseph Purdue som fikk sin lengste tjeneste i U.S.A. men sto i stadig forbindelse med sin menighet i Haugesund. Senere utdannet Erling Møller-Nilsen og Knut Magne Ellingsen seg ved kirkens teologiske skole og gjorde tjeneste i kirken på heltid. Den siste som gikk ut fra menigheten i Haugesund var Øivind Sanden som sammen med sin hustru Hilde for tiden er ansatt i Kongsvinger/Odalen. Unge søstre utdannet seg til sykepleiere i Betanien og gjorde tjeneste blant syke. Disse har vært menighetens forlengede arm som i tjeneste har gitt kjærlighetens budskap videre.

SPEIDERTROPPER

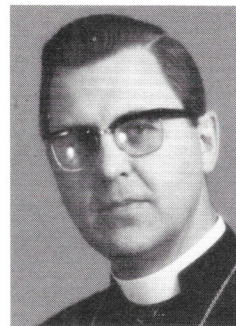
for gutter og jenter startet våren 1932, og for dette arbeid var det kummerlige romforhold i kirken. Patruljemøter ble holdt i hjemmene, og en tid leiet man møterom andre steder. Lederne var oppfinnsomme og tapre som det sømmer seg en speider, og mange vil huske de store årsfestene da kirken ble ryddet for benker, bord ble dekket over hele salen, og fest ble det. Og så måtte kirken ryddes igjen. For et slit! Jo, man så fram til å få en arbeidskirke med de nødvendige rom, men det skulle ennå gå mange år...

Ut fra kirken ved «Grytå» skal vi bringe Livets Ord til menneskene.

MENIGHETENS TJENERE GJENNOM 100 ÅR

Lauritz Hansen	1881 — 1882	Johan M. Bakke	1923 — 1925
Ole Kristiansen	1882 — 1884	Josef P. Walaas	1925 — 1929
J. Clausen	1884 — 1885	Einar Anker Nilsen	1929 — 1932
Jens J. Storheim	1885 — 1887	Alf Imrik	1932 — 1936
Simon Haave	1887 — 1889	Trygve Karlén	1936 — 1939
Johan Houén	1889 — 1891	Lars M. Aarvold	1939 — 1941
C. P. Ruud	1891 — 1894	Ludvig Håvaldrød	1941 — 1944
Berh. Svendsen	1894 — 1899	Fridmann Rossborg	1944 — 1949
Carl V. Duckert	1899 — 1901	Sam. Samuelson	1949 — 1954
Nils Hessen	1901 — 1904	Karsten N. Nørberg	1954 — 1959
Erik Ørvik	1904 — 1905	John Barth-Johannessen	1959 — 1962
Johan Thornæs	1905 — 1908	Hans Skogøy	1962 — 1968
H. J. Walie	1908 — 1911	Reidar Anker Ekeberg	1968 — 1971
Trygve Wahlstrøm	1911 — 1914	Finn Tore Bjørnhaug	1971 — 1975
Kristian Rickvoldsen	1914 — 1919	Knut Eriksen	1975 — 1977
Andrew Berggren	1919 — 1922	Yngvar Ruud	1977 — 1982
John Gideon	1922 — 1923		

METODIST ? .. hva er vel det !

I et land med en statskirke hvor nesten de fleste blir medlem allerede ved fødselen, har alle andre kirker lett for å bli sett på som noe «utenom» eller «på siden av» Kirken. Få tenker over at Metodistkirken i verdensmålestokk er på størrelsesorden med den lutherske kirke, selv om Metodistkirken ikke er statskirke i et eneste land.

FRI OG UAVHENGIG

Det er kanskje også prinsippet om å være en fri og uavhengig kirke som er et av de mest markante skillene mellom Metodistkirken og Den norske Kirke. Det betyr at menighetens medlemmer og venner selv står ansvarlig for kirkens drift, både når det gjelder økonomi og arbeidsformer.

EN LANDSOMFATTENDE KIRKE

Metodistkirken er en landsomfattende kirke. Det vil si at de enkelte menigheter er knyttet sammen i en nasjonal kirke, hvor menighetene i fellesskap løser nasjonale oppgaver og er til hjelp og støtte for hverandre. Kirken i Norge er også organisatorisk knyttet til og samarbeider med de øvrige metodistkirkene i Norden og ellers i verden.

TROSSPØRSMÅL

Når det gjelder trosspørsmål mener Metodistkirken at Bibelen inneholder alt som er nødvendig for å føre et menneske inn i et levende forhold til Gud, og at den apostoliske trosbekjennelsen gir rett uttrykk for sann kristen tro. Vi tror også at det for en kristen alltid finnes en veg videre, at det skal finne sted en vekst i kristenlivet slik at den enkelte blir stadig sterkere preget av Guds kjærlighet.

Vi døper barna fordi vi mener de ER Guds barn. Nattverdsbordet er ikke Metodistkirkens bord, men Jesu Kristi bord. Derfor er alle som ønsker Jesu tilgivelse i sitt liv velkommen til nattverdsbordet, uansett kirketilhørighet.

EN UTSTRAKT HÅND TIL SAMARBEID

Som metodister tror vi IKKE at vi har grepet hele sannheten og at det bare er vi som har rett. Derfor rekker vi også ut hånden til samarbeid med levende kristne i alle kirkesamfunn. Av den grunn er da også kirken av andre ofte blitt kalt «brobyggerkirken».

EN GLAD OG POSITIV KRISTENDOM

Vi tror vi representerer en glad og positiv kristendom, hvor lovsangen har en stor og naturlig plass. Metodistene er da også gjerne kalt et «syngende» folk. Den gleden vi opplever i vårt kristenliv vil vi da også gjerne dele med andre. Derfor åpner kirken sine dører til deg og til alle og sier: Velkommen til å dele fellesskapet med oss i gudstjeneste og møteliv, i foreningsaktiviteter og i barne- og ungdomsarbeid. Kirkens dør står både bokstavelig og billedlig talt åpen — som et tilbud til deg.

VI TAKKER AV HJERTET

EN HJERTELEG TAKK TIL ALLE SOM HAR
VÆRT MED PÅ Å SETTE OSS I STAND TIL
Å GI UT DETTE JUBILEUMSSKRIFT..

MENIGHETSRÅDET FOR
METODISTKIRKEN I HAUGESUND

1882

TJEN
HERREN
MED GLEDE

1982

METHODISTMENIGHETEN
I HAUGESUND
100 ÅR

HAUGESUND — EN GOD BY FOR METHODISTER!

*Metodistmenigheten — den eldste frikirke i Haugesund — takker ved dette
høvet byens myndigheter — andre kirkesamfunn og ellers hele byens befolkning, for offervilje — samarbeid og
forståelse for vår kirkes virke i byen.*

UTGITT AV METHODISTKIRKENS MENIGHET I HAUGESUND ★ TELEFON PRESTEKONTOR 047 - 22 402